

VASÁR NAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület.
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
minden vasárnap egy iven.
ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
— reklamációk és —
előfizetési pénzek küldendők
— Maros-Vásárhely, —
Szentgyörgy utca 9. szám.
— ev. ref. lelkészi lakás. —

Három kívánság konfirmálóinkhoz.

„Legyetek vidámak jó reményben el-
telve, türelmesek inségben, kitartók az
imádságban.“

Kedves konfirmáló ifjak! Mindenekfelett azt kívánom, hogy tartsátok meg vidám kedélyeteket. Az utolsó napokban és hetekben gyakran intettünk komolyabb, nyugodtabb magaviseletre. Szüleitek gyakran utbaigazítólag figyelmeztettek arra, hogy a gyerekes magatartás, ifjabb testvéreitekkel való esztelenkedés nem illő többé hozzátok. De ők s mi mindannyian, kik szeretünk titeket, nem irigyeljük tőletek ifjui vidámságtokat. Hisz ez oly természetes, hogy vidámak vagytok. Éltek jó reményben eltelve. A világ mint egy viruló diszkert úgy tárul elétek, melyben kellemes a járás-kelés. Éltetek látóhatára tágul, a jövőben új életviszonyok közé kerültök, melyektől jót vártok — és ha otthon maradtok, úgy hova-tovább mindennemű megszorításnak lesztek kitéve, melyet adandó alkalommal bilincsnek fogtok érezni. Minden nap, melyet megérték, ezerféle boldogító lehetőséget hord magával. Hisz ti sem akartok tétlenül várakozni, míg a szerencse hozzátok ér. Hisz ti is akarjátok lelketeket és kezeiteket működtetni, akartok valamit tanulni és cselekedni, s mondjátok jó szándéktok tudatá-

ban: „Még fiatal vagyok, van erőm, tudom, hogy a munka örömet nyújt.“

Higyjétek, nem tekintünk irigyen üde arczotokra, ragyogó szemetekre és élénk érzelitekre. Isten tartsa meg ifjú vidámságtokat, amig csak lehet! Ez áldás lesz nemcsak rátok, de a szülőkre nézve is. A világ szegény, üres, rideg volna, ha nem hangzana benne örömteljes gyermekkaczaj. „A gyermekért“ ez a jelszó tart még fenn számtalan, az élet viharától magával ragadott férfit és nőt egyaránt. Leroskadnának egy magányos, vagy túlterhelt élet kinjai között, ha nem tűzne ki életüknek a körülöttük virágzó fiatalság mindig új cél, álláspont, üdvöt. Sokszor kétségbeejtő volna az élet, melyben oly sok számítás, törekvés van, hol a folytonos és hiába való szóharcok, üres vitatkozások miatt a legkomolyabb életkérdéseket érzéketlenül háttérbe szorítják, ha nem volna az ifjuság, hogy fölhevítsen, lelkesítsen, hogy az ő szemeiben a szentet szentnek lássuk mi is. Ugy van ez, mint Gerock mondja:

Ha ránézék egy gyermekarczra,
Nézem a nyílt homlokot, a kedves hű szemeket,
Melyekből merészen az ártatlanság bátorsága szól,
S melyek mohón szívják magukba a teremtés pompáját,
Ekkor ismét remélek, és nem hiszem,
Hogy az emberiség mitsem érne már,
Hogy az már csak száraz fa, mely egyébre sem jó,
Mint hogy elégjen az örök tűzben.

Azért kedves gyermekek, legyetek vidámak jó reménységben eltelve. Emellett azután gondoskodva lesz arról, hogy ne minden reményetek és tervek teljesüljön.

Bizonyyal rátok is vár az, amit az élet mindenkinek nyújtani szokott. Joggal hasonlítják össze az emberi létet a lánczsal, melyben sokféle lánczszem fűződik egymásba. Vannak ilyenemű lánczszemek: fatalság, egészség, vidámság, siker. S vannak ismét ilyen lánczszemek is: gond, csalódás, betegség, öregség. Színezhetünk számotokra bármilyen sorsot, de ennek nincs értéke. Amit az ember érez, mikor szomorúságon megy keresztül, azt elég korán fogjátok tapasztalni akkor, midőn benne lesztek egészen. De egyet szeretnék nektek megmondani: ha olyan helyzetbe kerültök, mely nem tetszik, ha kérdéseket tűznek elétek, melyek terhesek, ha az emberek kiktől függtek, néha fukarok az elismerésben és szigorúak követeléseikben, legyen türelmetek. Ne hátráljatok meg mindjárt! Ne gondoljátok, hogy a nagy világban nincsenek mások is olyan sorsban, mint ti vagytok. Igen, a világ nagy, de nagy a gyámoltalanság is és sokszor késő a megbánás; sok ifjunak nyomorusága, hogy elhirtelenkedve, türelmetlenül, üdvös kötelességeikről megfeledkeznek és csak későn látják be, hogy a kisebb bajt nagyobbbal cserélték fel. Higgyétek el, hogy ha az ember nyugodtan végzi kötelességét, terhét türelemmel viseli, úgy mindig kellő időben találja meg a tanácsadót, a nehéz helyzetekből kivezető ösvényt. Tanuljatok tünni!

Egyet még kívánok nektek s ezzel szeretnék egészen szívetekhez szólani.

Ne téveszszétek Istent soha szeméitek elől. Vannak tanult és tanulatlan emberek, kik gondolják, hogy nem sokat határoz az, hogy az ember életében Istenben bizott-e, vagy nem? Mindenki teljesítse kötelességét minden körülmény között: ez legyen a főtényező! Persze nagy dolog az emberre nézve, ha minden esetben tud bizni. S éppen azért, mert óhajtjuk, hogy ti komoly, hű emberek legyetek, kik egyenest haladnak életpályájukon, így szól tanácsunk: „Tartsátok Istent folyton szeméitek előtt és őrizzétek meg szívetekben. Ki Istent

féli, azt meg kell becsülni, mert az olyan sohasem lesz egészen rossz,“ mondja valaki, aki az életet úgy ismerte, mint ahogy kevesen ismerik. Aki Istent szereti s benne bíz, az, életének még a legveszedelmesebb és legmegpróbálabb időszakában is erős fog lenni arra, hogy el ne essék. Nagy lélekkel bír, bármily terhes is a világ folyása körülötte; szelid, vidám, zavartalan kedélyü marad még a legkellemetlenebb tapasztalatok után is, mert tudja, hogy semmi sem hiábavaló, s amit végez, mindennek van célja, áldása.

Isten áldása legyen veletek, ifjú sereg! Te most az élet vidám tavaszán vagy. Sok reménnyel vagy eltelve. Ne engedd ezeket meghiúsulni. Isten vezéreljen reményteli tavaszodból olyan nyárba és őszbe, mely gyümölcsöt hoz.

(Schweizerische Reformblätter után.)

Trecska Margit,
ref. polg isk. tanítónő.

Az imádkozásról.

II.

Megállapítható ebből a példából, hogy a középkori keresztyénség felfogása szerint az imádság ereje és értéke nem abban állott, hogy milyen buzgósággal, lelki alázattal és hitbeli bensőséggel történik az, hanem abban, hogy minél többször ismételtessék, ha mindjárt gépiesen, figyelem és értelem nélkül, egészen az öntudatlan állapotig. Lehet, hogy a katolikus felfogás is változott a középkor óta az imádkozás felől, de még most is úgy szokott történni, hogy gyónás után a vétek alól való feloldozást csak azon feltétel alatt nyeri meg a gyónó, ha a gyóntató által reá szabott jó cselekedeteket végrehajtja, ha böjtöl, ha bizonyos meghatározott számú imádságot elmond, amelyet hogy biztosabban megszámlálhasson, arra segítségül az olvasó füzért használhatja.

Ilyen eljárás és ilyen rendelkezésből támadt aztán a székely asszony félreértése, akinek gyónás után a pap azt rendelte, hogy kilencz napig minden nap kilencz Miatyánkot mondjon el. „Hogy lehessen az, tisztelendő uram“ — mond az asszony — „hiszen én csak egy Miatyánkot tudok!“

Ilyen eljárás, ilyen gyakorlat, melynek célja csupán a szertartások végrehajtása, amely nem fektet súlyt a lélek javulására, a szív tisztulására, hanem csak a külső formák megtartására ilyen rendszer teszi lehetővé, hogy az imádkozás tulajdonképeni célját eltéveszse, sőt a bűnös tettekre való előkészületté válhasson, amint az alábbi adatok bizonyítják:

„Spanyol- és Olaszországban a rabló letérdel a Madonna előtt, hogy imádkozzék orvtámadása sike-

réért, amelylyel az utast kirabolni készül. Ugyanitt Szűz Máriához imádkozik a bűnös nő, hogy sikerüljön szeretőivel adott találkája“

Korsikában imádkoznak a szent Szűzhöz és a Szentlélekhez, hogy biztosítsák a Vendetta (vérbosszu) sikerét, ellenségük halálát, vagy romlását.“

„Bretagneban, Trégnier közelében van egy kápolna, amelyben éjente fohászkodnak a „Gyűlölet Madonnájá“hoz; az asszony itt imádkozik utált férje haláláért, a fiu atyjának haláláért, aki nagyon késik ráhagyni az örökséget.“

„Olaszországban majdnem minden bűnös esdekel, hogy büntetését jól végrehajthassa.“*)

Akármilyen különösnek látszik is nekünk ez az elfajulás, mert egyébnek tartani nem lehet, — de érthető és természetes dolog ez azon egyház hivei előtt, akiknek meg van rendelve, hogy mindennapi imáikban az eretnekek kiirtásáért is imádkozzanak.

A protestáns felfogás, mint egyéb vallásos kérdésben, úgy az imádkozásban is a Bibliát, mint hitvallásunk tiszta forrását és megdönthetetlen alapját tekinti zsinórmértékül. Akik olvasták, azok már tudják, akik olvasni fogják, azok meg fognak győződni, hogy mint a vallásra tartozó egyéb dologra, úgy az imádkozásra is a legbölcsebb, a legészszerűbb tanácsokat lehet találni a Bibliában. — Jézus, aki a legtökéletesebb vallást hirdette és tanította, az imádkozásban is a legtökéletesebb utasítást adta. Ennek lényege pedig az, hogy minden czifra ruha, tömjénfüst és külső ceremónia nélkül is helyes az imádkozás, ha az lelki áhitattal, lelki bensőséggel történik. Jézus képmutatónak nevezte a farizeusokat, akik az utczákon, nyilvános helyeken, a nap bizonyos órájában megállottak és mindenféle szertartások mellett mondták el imáikat. Szájok, nyelvök talán lepergette az imádságot, de lelkök, szívek abban részt nem vett. Sőt az ilyen gépies imádkozást érdemnek tartották, melynél fogva Isten különös kedvezését és védelmét lehet a magok részére biztosítani; mintegy kényszeríteni Istent hogy mindenben az ők javukra cselekedjék. A farizeusoknak ezt a kalmár felfogását, hogy még az imádkozásból is üzletet szerettek csinálni, Jézus a legerélyesebben ostorozta. E mellett részben tanításai, részben saját példája által megmutatta, hogy milyenek kell lenni az imádkozásnak.

„És mikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, kik örömet imádkoznak fennálva a gyülekezetben és utcáknak szegletén, hogy az emberektől láttassanak. Bizony mondom néktek, hogy elvetitek jutalmukat . . . . . Te pedig, mikor imádkozol, menj bé a te titkos házádba és ajtót bezárolva imádjad a te Atyádat, aki titkon vagy és a te Atyád, aki reád néz titkon, megadja néked nyilván amit

*) F. da Costa Guimaraens. Az imádkozás szükséglete és pszichikai föltételei. Huszadik Század 1903. p. 25—26.

kérsz . . . . . Mikor pedig imádkoztok, ne legyetek sok beszédűek, mint a pogányok, akik azt állítják, hogy az ők sok beszédek által hallgattatnak meg. Ne legyetek azért azokhoz hasonlók, mert jól tudja a ti Atyátok, mi nélkül szükölködtök, minek előtte ti kérnétek tőle. (Máté VI. 5 - 8. v.)

„És mikor felállatok imádkozni, megbocsássatok annak, aki ellen valami dolgotok vagy, hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa nektek a ti vétkeiteket. (Márk XI 25.) És imádkozzatok azokért, akik titeket háborgatnak és kergetnek titeket. (Máté V. 44.)“

Ime ezeket tanulhatjuk a Bibliából az imádkozásra. Ezen utasításokat követve az imádkozás lelki vigasztalásunk lesz, anélkül, hogy testi vagy lelki önkínzásnak tennők ki magunkat. Lelkünk szabadon emelkedik Istenhez, külső ceremóniák által el nem kábitva, anyagi gondoktól és költségektől meg nem zavarva.

De sajnos, hogy a reformáció által ilyen tiszta, eredeti igazságban visszaállított imádkozás iránt a mi korunk meglehetősen közömbös lett. Mintha az emberek még mind külső szertartásokra lenne szüksége, hogy imádkozó hangulatba jussanak. Láttuk pedig, hogy ez tévedés, hogy kiskoruság; hogy ilyen külső formák hozzácsatolása által mily nagy mértékben elfajulhat, mennyire tultengésbe mehet az imádkozás gyakorlása is; különösen akkor, ha kifejlődik egy testület, mely abból a többiek rovására üzletet kezd és folytathat.

Mind e bajtól megvédhet bennünket a mi protestáns álláspontunk, az a tudat, amelyet a mi egyházi életünk minden hívének nyújt, aki az igazságot a vallás dolgában is megismerni óhajtja. De nem védhet meg ama másik veszélytől, amely meglephet minket is ép úgy, kárt okozhat lelki életünknek, — a közömbösségtől, a vallástalanságtól.

Ismét hangsúlyoznunk kell, hogy a vallásos életnek egyik nyilatkozása az imádkozás; az imádkozás úgy, amint azt Ildvezitőnk rendeli: hivalkodás, mesterkedés nélkül, lelki szükségből. Imádkozás jó és balsors közepett, veszélyben és boldogságban, amint végzetünk, sorsunk hozza magával. De, hogy imádkozhassunk, tudni is kell ám imádkozni!!!

(Vége köv.)

Isten igéje.

Felfelé vezető ut.

Filip 3. 7.

„Legyetek mind egyetemben én követőim. Atyámfiak és vegyétek eszetekbe azokat, akik úgy járnak amiképpen mi néktek példa vagyunk.“ Pál apostol e szóval az ég felé irányítja vándor lépteinket. Az isteni példák után kell földi pályafutásunkat is alkalmaznunk.

Nehéz uton szivesebben megyünk társaságban másokkal. — Utitársunk pedig elég van a vallás és történelem kiváló alakjainak jellemrajzában. Legyünk követői e nemes jellemeknek! Ezek közt kiválik Pál apostol az ő pályafutása által. Habár fogoly volt, habár lánczba volt verve, mégis örvendezett a nyomorúságban. Erős volt a munkában és a béketűrésben.

Pál apostol rámutat az ó-szövetség nagy alakjaira is, mint dicsőséges példákra. A nemes lelkeknek mily magasztos seregét látjuk itt az ég felé vándorlásukban. — Nem látod Ábrahám hithűségét, nem látod az ő nehéz megpróbáltatásait?

Nem látod Mózesnek béketűrését, — fáradságos munkakörében, nem látod az ő hűségét és türelmét?

Nem hallod Dávid király imáit? Az élet örömeiben és fájalmában keltek ég felé az ő imádságának mélyeséges sohajtásai.

Nem veszed észre Jób istenfélő önmegtagadását és Isten akaratában való megnyugvását? Mily találó vigasztalás ez azokra, akiket gyász és fájdalom ért! — Nem látod Máriának vasárnapi csendességét és mennyei szorgalmát?

Mindezek hangosan kiáltanak felénk: „Legyetek mind egyetemben az én követőim!”

De ne csak a könyvekből és írásokból tanulmányozzuk e hithősök életét. A mindennapi élet is mutat fel nemes, követésre méltó példákat, — akik szóval és tettel hangosan predikálják nekünk: kövessetek engemet!

Ellenben visszariadunk a földi érzületű emberek sötét alakjaitól. Láttuk a sötét alakokat. — Ezek a nemesnek látszó tett mögött is alacsony szándékot keresnek. Ezek a legtisztább jellemet is bepiszkolják. A rágalomnak záporosójét szórják a legtisztább lelkekre is. E mellett büszkén emlegetik saját bölcseségüket. Nem irigyeljük ezt az okosságot.

Sajnálom azt a vak embert, aki nem látja a lemenő napnak dicsőséges fényét, a leáldozó alkonyat pirosságát. — Sajnálom azt a süket embert, aki nem hallja a zenének csodás szépségű harmoniáját. Sajnálom azt, akinek szaglási érzéke annyira el van tompulva, hogy nem érzi a rózsa pompás illatát.

Hát nem kell most százszorta mélyebben sajnálni azt az embert, akinek nincs erkölcsi érzéke, aki nem tud hinni a magasabb világrendben, aki nem tud hinni a becsületben, az érzület tisztaságában.

A harmatcseppekben a napnak kicsinyített képe tükröződik vissza. Mi is a nemeslelkű emberek példájában Istennek képmását és egy magasabb erkölcsi törvényt szemlélünk. Isten gyermekei közül ki kell keresnünk a legjobbakat, akiknek élete követésre méltó.

Nézd csak! Figyelj rájuk! Nem látod az ég felé vándorlók ragyogó csoportját? Nem látod a szent sereget? A mi Pál apostolunk is köztük van ott az égben. Fején korona ragyog, kezében palmaág integet.

A földi pályafutásban sajnáljuk azokat, akik el-estek. Jeremiás próféta is nagyon fájlalta népéből azokat, akik a porba hullva elestek. Azt mondja, bár volna fejemben elég víz, hogy megsirathassam azokat, akik elvesztek.

Pál apostol is sirt az ő börtönében, nem saját lánczai miatt, amelyek lábán voltak, hanem a lánczok miatt, amelyek az Efezusi hiveknek lelkét bilincselte meg, amikor Diánna pogány istennőt kezdték imádni,

Mennyit lehetne ma is sirni és sóhajtozni a veszendő lelkek miatt!

Tehát fel az ég felé a tekintettel! Oda nézzünk! Ott ragyog a mi fényünk. A magasabb erkölcsi világrendnek, a szép, jó és igaz kultuszának nem szabad hanyatlani.

Ha földön is járunk, ha köznapi dolgokkal foglalkozunk, akkor is lebegjen az a mi szemünk előtt, hogy a földi élet csak megnyitója egy magasabb, szellemi életnek az örökkévalóságban.

Földi munkánkban is az eget kell szemünk előtt tartanunk.

Ugy kell azt elvégeznünk, hogy majd egyszer megállhassunk az örökkévaló bíró, Isten előtt, aki számadásra fog vonni bennünket.

Valóban boldog az az ember, aki ilyen érzülettel futja meg földi pályafutását, aki mint egy magasabb világból való vendég, úgy éli e földi világát. Mint egy szellemi világ felé utazó vándor, úgy él itt e földön. Nem győzedelmeskedik rajta az élet kísértése, nem zavarja az emberek véleménye, nem vezeti félre a csalékony világ s az idők viharában mindig rendületlenül állja meg a helyét. — Ilyen legyen a mi pályafutásunk is.

Király Béla.

Maradj velünk!

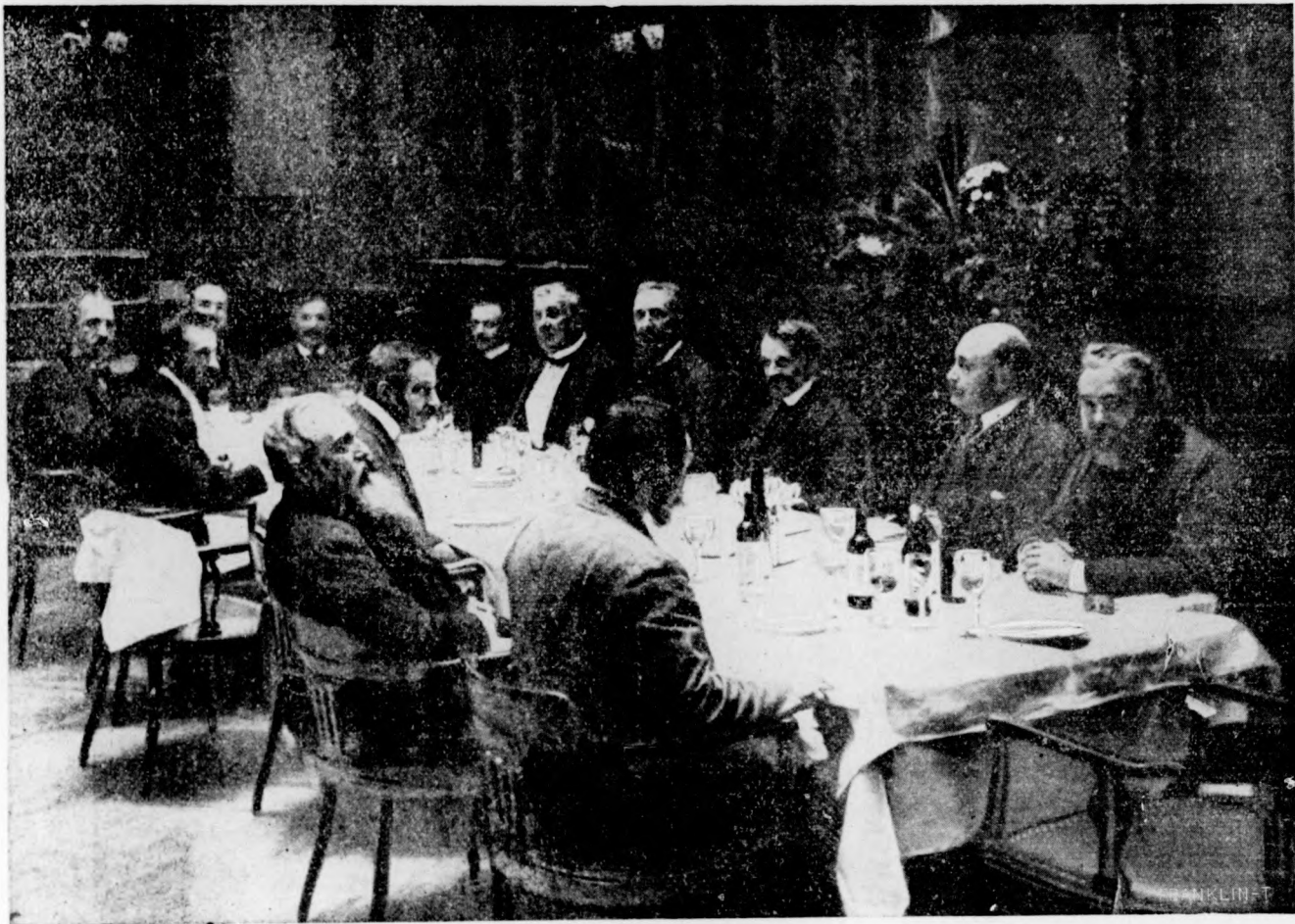
— Luk. XXIV. 29. —

Hogyha az életnek
Rögös útján járunk,
S annak göröngyei
Mégvérezik lábunk;
Ésdeklő imánkban
Mi tégeaf kérünk:
Gyötrő fájalminkban
Uram! „Maradj velünk!”

És ha útunk sima,
Tövisen nem járunk,
Hanem csak örömet,
Boldogságot látunk
Mi akkor is hozzád
Ékép' esedezünk:
Uram! mindörökké
Oh! „Maradj meg velünk!”

S. V. ... Albert.

Az a nevezetes ebéd Bécsben a Bristol szállóban a melyen a politikai béke létrejött.

A mai idők embere egyik kiváló író kijelentése szerint: villámmal utazik és napsugárral rajzol. Igaz beszéd ez. A tudomány, az emberi ész, nemcsak írásban és betűvel örökíti meg az élet nevezetesebb eseményeit, hanem ügyességével képeket rajzol, a melyek sokszor sokkal beszédesebben tartják fenn az emlékezetet mint a sok betű és tollvonás. Mai képünk is ilyen hirtelen megörökítője azon nevezetes és történelmi nagyfontosságú alkalomnak, mikor a magyar nemzet egyesült ellenzékének vezető férfiai Bécsben a Bristol szállóban tartott érte-

kezleten végleg megállapodtak a békepontozatok felett. A kép derűs fénye minden esetre biztató jel a jövő iránt. Hiszen annyi sötét képet láttunk eddig, sokszor éppen rettentőket. Olmos homályukkal, nehéz borulatokkal hiven tükrözték hazafias hangulatunkat. Most már egészen más a kép. Napfényes, a lelkesedés meleg levegőjében ragyogó. Azok a képek is kétségtelenül érdekesek voltak, de ez százszor kedvesebb és gyönyörűsebb a szemnek és szívnek, mert ha egyéb nincs is meg, de meg van a béke, s ez pedig már égbekiáltó szükség volt.

Krisztus, a mi példányképünk.

(Szabad előadás.)

Tisztelt Hallgatóim!

Az emberi élet elhivatását, célját, feladatát, rendeltetését megragadó szépen, magasztos, igazi bölcs világossággal tönteti fel Madách „Ember tragédiája“ a 13 ik színben

Ádám elvágik a földről, mert a földön mindenben csalódott. Volt hatalma — de éreznie kellett, hogy az elnyomottak fájdalmas panasza elhat a büszke trónok fénykörébe is, megzavarja az örvendező gyönyörben úszó keblek fényes mulatozásait s fájdalmas viszhangot ébreszt a gyönyörített zsarnokok lelkében, szívében is — be kellett látnia, hogy „mitsem ér a dicsőség, mit egy személyben ér utol az ember, milliók vesztével és milliók jajjával.“ Küzdött szabadságáért, jutalma a nép hálátlan megvetése lett, s megkellett tanulnia a keserű igazságot: „mi dőre a szabadság“ — „ha kárba hull a fényes, kárörömmel szemléli a pór, gunynyal illeti, mint hogyha ön-mocskát is igazolná.“ Elmerült a gyönyörök édes boldogságot ígérő élvezetei közé is, de éreznie kellett, hogy a gyönyörök poharának csak a széle édes; „a báj muló, — s ha még nem volna is — unott lesz holnap, ami elragad ma.“ — Megtérve — lelkesedett az erkölcs szent törvényeiért — s látnia kellett, hogy mint ül a krisztusi szeretet helyébe az önzés, hogy egyetlen „i“ betüért mennyi áldozatot követel a tévhit. További küzdelmeiben is csak bukást szenved, csalódást érez, szenvedést nyer — elvágik a földről, mely rózsza helyett csak tövist terem. S amint száll-száll fel a magasba, el a földről, látja, mint tűnik el a virág — aztán „az erdők rezgő lombjai, a jól ismert táj száz kedves helyével, mint mosódik el mi érdekes volt, mint törpül el a szirt rosz görönggyé, mi nyomorult párazattá silányul a vitlámterhes felhő, melyben ott lenn szent szózatot sejt a pór s megriad.“ Nem lát cél, nem érez akadályt „küzdés nélkül mit ér a lét?“ Vissza vágyik a földre, hogy mint mondja „csatázam újra és boldog legyek.“ Tudja, hogy a cél — a teljes tudást — el nem érheti, de mit sem tesz. „A cél voltakép mi is? A cél megszűnt a dicső csatának. A cél halál az élet küzdelem. S az ember célja a küzdés maga . . .“

És az a jelenet, amikor Ádám felébredvén a nehéz álomból látja, hogy hiába küzd a végzet ellen megnyugszik Istenben az égi szózatra „Ember küzdj és bizva-bizzál“ — amikor Éva a hívő lélek nyugodt bizodalmaival így felel Luczifernek, midőn az a gyermekét érő szenvedésekre utal: „Ha úgy akarja Isten, majd fogamzik más a nyomorban, aki eltörüli, — Testvériséget hozván a világra.“ Ez a jelenet mintegy fénysugárt von az előbbire, megvilágosítja, — s

a kettő együtt fenségesen jelképezi elhivatásunkat, rendeltetésünket. — A földre vagyunk teremtve. Csak itt lehetünk boldogok. Boldogok Isten által, Istenben bizva. Látom, hogy az aki fogamzott a nyomorban, aki eltörüli a szenvedést, Testvériséget hozván a világra — az a mindeneket szerető Mester — a Jézus.

Igen, valláserkölcsei alapon épülhet fel csak, úgy az egyesek, mint a nemzetek boldogsága.

Ebbe a bűn, szenvedély, kishitűség által felzavart társadalomban béke, fejlődés, virágzás csak úgy lehet, ha vissza állítjuk a szeretet uralmát. — Oh mert amíg így lesz, amint most van, amíg lesz ember ki csak gyűlölni, irigyelni, rágalmazni tudja saját testvéreit, amíg lesz ember, ki csak önhasznára tör, amíg lesz ember, ki gyönyörködve gázol más becsületében, addig sohasem lesz béke, mindig fog vér folyni, mindig fog könny hullani, mindig lesz csalódás, mindig lesz szenvedés, addig Isten országa sohasem valósul meg itt ezen a földön — csak a szeretet teremthet megnyugvást, boldogságot a szívekben, — nemes, érdeknélküli gondolkodást a lélekben, csak a szeretet ereje gyógyíthatja meg a mai társadalom sok betegségeit, mert a szeretet legerősebb támasza a nemzetek erősségének, az egyének boldogulásának, a szeretet legbiztosabb alapja a nemzetek fejlődésének, az egyének haladásának. Ez állítás igaz voltának bebizonyítására feltüntetni szándékozom azt, hogy az élet minden viszonyában igaz példaadónk csak a Jézus lehet, hogy boldogságunk csak a hiten épülhet fel, hogy a hit s így erkölcsi boldogulásunk alapjának megvetésében mily fontos szerepe van a nőnek, hogy az igaz keresztyén társadalomban mily erőssége a nemzetnek.

Ha láttok egy nemzetet, amelyben sem eszményekért való lelkesedést, sem ideálok megvalósításáért való szent küzdelmet nem találtok, — ha láttok nemzetet hol a szeretet ismeretlen fogalom — s az embereket az érdeknek tisztátlan kötelekei fűzik össze — s a könyörület helyett valamely nemzetben csak gyűlöletet láttok, becsületes, kitartó, lankadatlan munka helyett csak stréberséget, kapaszkodást, arról a nemzetről tudhatjátok, hogy ott az erkölcs is kihalt, hogy ott nem a lélek, hanem a test az ur, hogy ott nem a lélek szent vágyakozásainak teljesítése a főcél, hanem a test kárhóztos kívánságainak kielégítése, a testi gyönyörök hajhászása Mert az ideálok magasztos temploma, a nemzeti boldogság bevehetetlen vára, az egyéni meglegedettség tiszta érzete csak a nemes, igaz erkölcsön épülhet fel. „Minden nemzet támasza, talpköve a a tiszta erkölcs“ évezredek multon átvonuló, a megszűnés nélkül érvényesülő igazságot fejez ki e mondatban a költő. — Ezt az igazságot nem szabad ma elielednünk, mikor hazánkban jövő fejlődésünk, virágzásunk alapját készülünk megvetni, nem szabad elielednünk, hogy nemzetünknek erkölcsileg is ujjá kell születnie, hogy társadalmunk

vad fergetegébe csak a krisztusi szeretet és béke hozhat meggyugvást, hogy ez csak úgy lehetséges, ha az egyének mindegyikének szívét az igazi, a boldogító, önzetlen krisztusi szeretet, hit, ragaszkodás hatják át, emeli Istenhez, indítja nemes életre, ragadja a tökéletesedés magasztos utjára. Mindnyájunk szívében a Jézusnak kell élnie, mert az élet minden viszonyában, a szenvedésekben, az örömeiben a jó, a helyes, a boldogságra vezető utat Ő mutatja meg, az Ő fenséges, szenvedésben megtisztult, büntetlen élete int hazaszeretetre, emberszeretetre, istenszeretetre.

Az a Jézus, aki egyetlen-egyszer sir étetében, akkor amikor látnoki szemmel meglátja nemzete reménységének, büszkeségének, Jeruzsálemnek pusztulását. — az a Jézus, ki kétségbeesik, szenved — mikor látja azt, hogy nem tud segíteni veszendő nemzetén, kinek lelkét a honfájdalom keserű kinjai tépdésik, mikor látja, mint rohan vesztébe népe, nem hallgatva meg intő szózatát — az a Jézus, ki hazája sorsát oly igen szívében viseli, ki nemzete hálátlanságának keserű érzete között sem tagadja meg nemzetét — az a Jézus fenségesen, magasztosan int a hazaszeretetre, s tanít arra, hogy miként kell a hazáért önzetlenül, érdek nélkül munkálni, híven küzdeni népünk javáért, boldogságáért még akkor is. — ha munkánkért a jutalom — a hálátlanság, törekvéseinkért — a guny, önfeláldozásunkért — a vértanui halál. Oh a mester a maga fenségesen példászerű életében megmutatta, — hogy az általános emberszeretettel sohasem ellenkezik a haza drága földjének imádása!

(Folyt. köv.)

Egyháztársadalmi élet.

A Magyar Protestáns Irodalmi Társaság e hó 23-án a ref. főgimnázium disztermében volt elnökének Szász Károlynak, emlékére ünnepélyes ülést tartott. Jelen voltak: Hegedüs Sándor, Antal Gábor, Baksay Sándor, Zsilinszky Mihály, dr. Hegedüs István, dr. Beöthy Zsolt, dr. Vargha Gyula, Jakab Ödön, Szász Károly családja, Szöts Farkas, Fejes István, Vámosy Mihály, Farkas József, Hamar István, Papp István theol. tanárok és a termet megtöltő díszes közönség. Az ülést Hegedüs Sándor Szász Károlyra való meleg szavu megemlékezés kíséretében megnyitván, Kenessey Béla, a kolozsvári theologia nagynevű igazgatója, egyh. ker. főjegyző tartotta meg Szász Károly felett emlékbeszédét, amelyben az elhunynak irodalmi és egyházi munkásságát jellemezte, beállítva őt abba a nagy nemzeti és nemes családi milieube, a mely reá, egyéniségére, befolyással volt. Az irodalomtörténeti felolvasás, melyet a jelenlevők zajos tetszéssel fogadtak, legszebb emléke Szász Károlynak, melyben úgy a nagy egyházi férfiú, mint az ember s a költő méltatva volt.

Egyháztársadalmi munka. A tél folyamán teljesített egyháztársadalmi munkálkodás egész egyházkerületünkben szép eredményeket ért el. A felolvasások, evangéliumi előadások, összejövetelek mindenfelé, nemcsak a szorosán vett egyházi, — hanem a társadalmi élet fellendítésére is üdvös sikerűek voltak. A tavasz elérkeztével sem fog szünetelni e munka, hanem tovább folyik, még szélesebb mederben, az egyes egyházmegyei egyházi értekezletek választmányi és közgyűlésein. A magunk részéről bizalommal fordulunk az egyes egyházmegyei értekezletek köré, illetőleg fiókköri elnökségéhez, hogy lapunkat, értekezletük beléletében folyó eseményekről minél gyakrabban értesíteni sziveskedjenek.

Meghívó. A marosi egyházmegye maros-vásárhelyi (egyesült maros-vásárhelyi és mezőségi) fiókköre folyó év május hó 3-án délelőtt 9 órakor, az egyházmegye tanácskozó termében választmányi ülést tart, amelyre a választmány t. tagjait atyafiságos indulattal hívjuk meg.

Tárgysorozat: 1. Elnöki előterjesztés. 2. Titkári jelentés. 3. A fiókkör legközelebbi közgyűlése idejének megállapítása. 4. Indítványok.

Maros-Vásárhely, 1906. április hó 25. én.

Bedőházi János, világi elnök. Tóthfalusi József, egyházi elnök. Kovács László egyházi titkár.

A konvent üléseiről. Református egyházunk legfőbb kormányzó szerve az egyetemes konvent e hó 25-én kezdte meg üléseit Budapesten, a reformátusok Lonyay-utcai főgimnáziumában, Kun Bertalan püspök és br. Bánffy Dezső elnöklése mellett.

A tanácskozást Kun Bertalan püspök buzgó imádsága vezette be, amelyben hálát adott Istennek azért, hogy elhárította hazánkról az önkényuralom fenyegető veszedelmét s helyreállította a trón és a nemzet között azt a békét, amely reményt nyújt egy munkás, nyugalmos korszak bekövetkezésére. Az imának ez a része mély hatást tett a jelenvoltakra.

Ezután Bánffy Dezső báró üdvözölte a megjelenteket, mire áttértek a napirendre. Sass Béla konventi főjegyző jelentette, hogy Kiss Áron tiszántúli püspök gyengélkedése miatt nem vehet részt a konvent tanácskozásaiban, helyettesítésével Dávidházy János esperest bizta meg, aki a püspök helyét a szakbizottságokban is be fogja tölteni.

A megjelentek igazolása után elhatározta a konvent, hogy felhívja az egyházkerületeket, intézkedjenek a konventi tagoknak az 1907—1909. évi konventi ciklusra leendő megválasztása iránt és pedig oly módon, hogy a választás eredményét még ez év december 31-ig bejelenthessék a konventnek.

Az érdemleges tárgyalások során elsőnek Kenessey Béla terjesztette elő a közalapi végrehajtó bizottság jelentését, melyet a konvent tudomásul vett.

Ezután Szöcs Farkas a lelkész özvegy árvai intézet állásáról és Radácsy György a népiskolákról tett jelentést.

Jelentős határozata a most folyó konventnek az, amelyet a debreczeni főiskolával kapcsolatosan felállítandó protestáns egyetem ügyében hozott. Ugyanis határozatilag kimondta, a konvent, hogy a Debreczenben létesítendő protestáns egyetem és bölcséleti fakultás tárgyában érintkezésbe lép az ágostai hitvallású evangélikus egyház egyetemével s megkérdi a testvéregyházat, hajlandó-e a magyar protestáns tanárképzés czéljából létesítendő egyetem, illetve bölcséleti fakultás fenntartásához hozzájárulni, s ha igen, minő befolyást kíván ennek fejében magának biztosítani? A közjogi szakbizottság jelentését Nagy Dezső dr. ismertette. E jelentés során kimondta a konvent, hogy több ujabban érkezett vallási sérelmet terjeszt a vallás és közoktatásügyi miniszterhez.

Igen érdekes pontja volt a jelentésnek a következő: A zsinat tudvalevőleg kimondta, hogy protestáns tanár csak protestáns nőt vehet feleségül. E határozat ellen Simon Gábor miskolczi ev. református főgimnáziumi tanár felirt Lukács György ügyvivőhöz, kérve, hogy még a szentesítés előtt semmisítse meg ezt a határozatot. Az ügyvivő erre leirt a konventhez, hogy küldje meg a panaszt határozatot kimerítő véleményes megokolás kíséretében. Az ügyvivőnek ez a leírata élénk visszatetszést keltett a konventen. A válasz az, hogy nem ad véleményes indokolást, mert nincsen hivatva felülbírálni a zsinat határozatát.

Kegyesség útja

Prédikáció az üres templomi padoknak.

Tisztelt üres padok! Régen óhajtottam már nektek prédikálni, de nem találtam eddig egy alkalmas szentirati helyet. Beszédem két részre osztom. Első részben dicsérlek, a második részben panaszkodom ellenetek I.

Dicsérlek, hogy mindig jelen vagytok és az időjárás, hideg vagy meleg, soha nem akadályoz a megjelenésben és pedig megjelentek pontosan. Későn jövőstekkel nem zavarjátok társaitok figyelmét.

Dicsérlek, hogy illendően viselitek magatokat. Nem tekintetek ide-oda ha valaki későn jön. Nem ásitotok s nem nézitek órátokat ha már egy kissé hosszasan beszél a lelkész. S aztán esetlen megjegyzéseket nem fűztök a lelkész prédikációjához.

Különösen megdicsérlek azért, hogy egymás között soha sem veszekedtek, egymásról soha rosszat nem mondatok, mint azok teszik, kik koronként rajtatok ülnek. Soha nem láttam haragudni egyik padot a másikra és elhagyni a templomot azért, mert egy más valakit nem szenvedhet. Csendes, békeszerető padok vagytok; vegyétek ezért dicséretemet!

II.

De vagyon valami panasgom is ellenetek. Semmi haszna nincs az elöttetek elmondott prédikációknak. Igazán falra hányt borsók. Se nem halljátok, se nem értitek, és nincs semmi együttérzés velem és munkámmal.

Nem is imádkoztok sem magatokért, sem érettem. Már pedig egy gyülekezet, mely nem imádkozik lelkészeért, az semmi hasznót nem huz az ő prédikálásból.

Ti egy ima nélküli gyülekezet vagytok. Ti megölitek az én prédikáló huzgóságom. Onnét fellülről erő nyerve kezdem meg a prédikálást, jól elkészülve lépek a szószékbe: de mikor elöttetek üres padok elé állok, az én tűzem a ti merev, mozdulatlan, érzéketlen tekintetektől jéggé fagy.

A világ tudja, a sátán a hitlenség tudja, hogy a templomi padok üresek, és ti kiáltjátok hangosan: „a Krisztus egyháza halott.“ Mondjátok! oh! mondjátok, hogy szerethesselek hát titeket? És mégis, ennek daczára is bizonyos öröm fog el annak megmondolására, hogy majd az én Atyámnak országában, ha ott fogok ülni az első feltámadottokkal, a hívő és szent lélekkel, — ott nem lesznek üres padok! Ámen.
Evangelista.

H i r e k.

— **Biblia olvasó kalauz.** *A biblia.* Olvassák már a gyermekek II. Tim. 3, 1—17. Vigasztalásunk. Csel. 20, 25—32. Családjaink körében is olvassuk. V. Móz. 6, 1—19. Nagy buzgósággal olvassuk. Zs. 37, 30—40. Hasznos olvasmány. Zsolt. 119, 97—106. Bibliamagyarázatra nagy szükség van. Neh. 8, 1—8. A biblia Isten igéje. Zsolt. 19, 7—14. *Legyünk mi atyánkfiának őrzői.* Felebarátaink. III. Móz. 19, 30—36. Segítsünk. V. Móz. 22, 1—4, 6—8. Könyörület. Zak. 7, 8—10. Alázatosság. Ján. 13, 1—11. Szeretet. Gal. 5, 6—26. Önzetlenség, I. Kor. 30, 23—33. Mentsük meg a veszendőket. Ján. 15, 9—14.

— **Az igazságügyminiszter Erdélyért.** Polónyi Géza igazságügyminiszternek a székely ügy érdekében nagy tervei vannak. Ugyanis egy külön ügyosztályt akar felállítani, mely tisztán a székely ügyekkel fog foglalkozni. Ez nagyon üdvös dolog volna, annál is inkább, mert Polónyi az ügyosztály élére dr. Sebess Dénest akarja állítani, aki behatóan ismeri a székely nép helyzetét.

— **A lelkészek ellen.** Minden választásnak meg van a maga szomorú oldala. A legtöbbször az, hogy az emberek elveszítik lelki nyugalmukat, kioltják szívükből a türelem és szeretet lángját s a gyűlölet sötét indulatával fordulnak mindazok ellen, akik más politikai, vagy társadalmi elveket vallanak s azokat

gyekeznek diadalra juttatni. A most folyó választási küzdelemről azt hittük, hogy csendes mederben, a békesség és egyetértés jegye alatt fognak lefolyni. Ellenkezőleg. Ismételt ízben értesítnek arról, hogy egyesek, képviselőjelöltek, kortesek, az egyes egyház-községekben a lelkészek és tanítók ellen lázitanak, hazaárulóknak bélyegezve őket azért, hogy nem követik az illetők politikai elveit. Szeretettel kérjük a lelkész fiaikat, hogy a gyűlölet e beszédeit fedezzék el a szeretet elnézésével; de egyszeremind kérjük arra is, hogy ne merüljenek tulságosan a politika folyásaiba, mert ennek vize még legfelül is zavaros, alább iszapos, piszkos és veszedelmes. Református társadalmunkat pedig arra kérjük, hogy védje meg lelkészeit és tanítóit még a saját kebelében keletkezhető visszaélések, megfélemlítésnk ellen is annál inkább, mert ha valaha, úgy most vallhatjuk, hogy: „nehéz időket élünk . . .“

— **Társas kirándulások a Székelyföldre.** Ugy a tanuló ifjuság, mint nagy magyar társadalmunk, minél több-több érdeklődést kezd tanusítani a Székelyföld iránt. Közvetlenül szervet tapasztalatokból akarják megismerni szép vidékeit, fejlődő fürdőit, ezerféle természeti kincsét. Megkönnyíteni óhajtván e tanulmányozást, a maros-vásárhelyi székely társaság 4 kirándulási körut programját és költségvetését állította össze, egyetértve az utba eső székely társaságokkal és fürdő igazgatóságokkal. E 4 kirándulást illetőleg minden felvilágosítást magában foglaló füzetet bárkinek díjtalanul küldi meg Szentgyörgyi Dénes a társaság gazdája. Itt jegyezzük meg, hogy felsőbb iskolák tanulói avagy más csoportok tanulmány kirándulásainak előkészítésére és vezetésére a fent nevezett társaság készséggel vállalkozik.

— **Üdülőhelyek a Székelyföldön.** A Székelyföld 21 kies, egészséges helyén nyári üdülő-helyet szervezett a maros-vásárhelyi székelytársaság első-sorban tanítók számára, de igénybe veheti azokat más, különösen hivatalnok-féle ember is. Ezen helyek rövid ismertetése, a hozzá juthatás módja, élelmezési és lakási viszonyai stb. egy külön füzetben vannak megírva. Ezt bárkinek készséggel küldi meg a székely-társaság gazdája Szentgyörgyi Dénes, ha hozzá eziránt egy levelező lapon felhívás intéztetik.

Hirek az országból.

— **A horváth minisster.** Josipovits horváth minisster e héten csütörtökön tette le esküjét Ő Felsége előtt, melyen Wekerle és Széchenyi segédkeztek, az eskümfintát pedig Vértessi államtitkár olvasta föl.

— **Az adók szedése.** Több fővárosi lap szerint az új minissterium már megtette a lépéseket a költségvetés utáni adók beszedésének kérdése körül, s pedig

oly formán, bizonyos összegben aluli adók teljesen töröltessenek, s így a szegényebb néposztály e teher-től megszabaduljon.

Visszahelyezett tisztviselők. Az ország minden részében visszahelyezték hivatalaikba mindazon tisztviselőket, kiket a volt kormány, királyi vagy kormány-bi-tosok állásaikból fölfüggesztettek. Az ezek által kinevezettek pedig hir szerint már mind bizonyos összegekkel kárpótoltattak.

— **Uj államtitkár.** A honvédelmi minissteriumban Bolgár Ferenczet államtitkárrá fogják kinevezni.

— **Az ujonczozás.** A politikai köröket most élénken foglalkoztatja az ujonczozás kérdése is. Általában az a nézet, hogy azok az ifjak, akik tavaly a harmadik korosztályban voltak, most már nem állíthatók elő a sorozáson. A kormány, illetőleg a honvédelmi minisster még nem foglalt állást ebben a kérdésben, de legközelebb provokálni fogják a honvédelmi minisster nyilatkozatát.

— **Gyermeknap.** Az ország minden részében nagyban készülnek a „Gyermeknap“ megtartására. Ez ugyanis minden május utolsó szombatján lesz, s pedig oly formán, hogy mindenki a ki akar az elhagyott gyermekekért tenni valamit, az azon napi jövedelmének egy százalékát az országos Gyermekliga rendelkezésére bocsájtja, s a következő vasárnap mindenütt „Gyermekünnap“ lesz, melynek jövedelme szintén a liga rendelkezésére adatik. Mindenki a gyermeknapra halassza vásárlásait, hogy a kereskedők s más üzlet-tulajdonosok többet juttathassanak az elhagyott gyermekeknek. A begyűlendő összegből fedezik azon költségeket, melyek fölmerülnek az elhagyott gyermekek fölsegélyezésével, a külföldön levő elhagyott gyermekek hazahozatalával fölmerülnek, s ezeken kívül az epileptikus gyermekek részére otthont létesítenek. Járuljon hozzá mindenki ezen igazán humánus intézményhez tehetsége szerint.

Két házaspár.

I.

Még kaczerkodott az októberi napsugár, amikor találkoztam velük. Elöttem haladtak és lehetetlen volt végig nem hallgatnom a beszélgetésüket. Az aszszony kezdte:

— Jobb is lett volna lánynak maradnom, én voltam a bolond.

— Ez már igaz! — hagyta rá bámulatos nyugalommal a férfi.

— Persze, te szabadulni szeretnél, csak hogy abból nem lesz semmi. Ismerem a titkos törekvéseidet és nem akarom, hogy az a pisze galamb nevésses rajtam. Érted? Én nem fogok soha alkalmat adni rá, hogy teljesedésbe menjenek ezek a vágyak.

— Okosan teszed öregem.

Az asszony észre sem vette, hogy más is van kívülök az utcán. Epésen vágott vissza:

— Te mindenbe belenyugszol, csak a feleséged kérésére maradsz siket.

— Kénytelen vagyok, ha egy csepp belátásod sincs.

— Belátásról beszélsz, mikor a feleséged rab? Sőt annál is rosszabb: fegyencz. El van zárva a világtól, semmi szorakozása nincs, fészülheti otthon reggeltől estig a kóczos gyerekeket.

— Szépen fészülöd őket, ha mégis kóczosak maradnak!

— Na persze, te végzed el helyettem ezt is. Aztán mire végezzük? Most azt a hitvány mulatságot sem szerzed meg!

(Nem vehettem ki tisztán, csak a részletekből következtettem rá, hogy a bizonyos hitványság pár száz forintjába kerülne a férjnek, a ki el volt csigázva, sovány volt, mintha egyszer enne fött ételt egy héten. A ruhája sem volt kifogástalan, ellentétben a felesége ragyogó, röpülő pucczától.)

— Meggondolom a dolgot! — mondá kivégre a férj.

Olyan fáradtan mondta ezt, mintha a sír mélyéből tört volna elő a hangja. Tompán, minden szin nélkül.

Az asszony hidegen kérdezte:

— Mikor?

Még csak öröm se surrant át az arcán, hogy teljesedik a kívánsága.

— Akár holnap — felelte a férj. — Három száz az egész, ugye?

— Csak annyi.

— Meg lesz a pénz, biztosan meglesz. Nem is vagy rá kíváncsi, hogy honnan?

— Nos? — fordult oda az asszony.

— Az éjszaka betörök valamelyik bankba, aztán elhozom.

Nevetett a tréfán maga is, keserűen, erőltetve, úgy tette hozzá:

— Körülbelül ez van még hátra.

Az utunk eltért, hanem messziről mégis láttam, hogy az asszony gyorsabban jár. Legalább is két lépéssel megy az ura előtt.

(Vége köv.)

Szerkesztői üzenet.

K. M. Péterlaka. Költeményére sor kerül.

Csorja Bálint egyh. gondnok. Zágón A t. gondnok atyánkfia szives buzgóságát szeretettel köszönjük. Kérjük, hogy biztassa kitartásra többi buzgó atyánkfiainkat is és apró-cseprő hiányok ne kedvetlenítsenek el senkit a jó és igaz ügytől. Kérésének eleget tettünk. Fogadja szives üdvözlétünket többi ottani kedves olvasóinkkal együtt!

P. K. Alsósófalva. A hiányzó számokat elküldtük.

P. Á. Brassó. Buzgólkodásod igen lekötelezett és őszinte köszönetünket küldjük érte.

Fehér Ignác 306. sz. pályáór. A lapot mi előfizetőinknek mindig pontosan küldjük. A hiányért, illetékes helyen orvoslást keresünk.

Sz. Zs.-né urnő Körösbánya. Az utalványon küldött 2 koronát vettük. A füzeteket jövő hét elején elküldjük. A fennmaradó összeg felől jóakaró rendelkezése szerint fogunk eljárni. Az ifju kollegát személyesen nem ismerjük ugyan, de mi is csak jót hallunk felőle.

Id. Biró Dénes. Figyelmeztetése nagyon helyes és ügyszetetre, evangeliumi buzgóságra vall.

Balogh Imréné Kolozs. Az elmaradott számokat megrekamáltuk. Intézkedtünk, hogy a lapot pontosan kapják.

Ö. br. Bánffy L.-né ő mélt. A hiányzó számokat elküldtük.

HIRDETÉSEK

felvételnek

lapunk kiadóhivatalában.

Agrár takarékpénztár r. t.
Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.

Fióktételek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Jelzálog kölcsönöket nyújt földbirtokra és bérházakra a legjutányosabb feltételek mellett, ugyszintén törlesztéses kölcsönöket 300 koronától kezdődőleg a tőketörlesztést és kamatot magában foglaló félévi részletfizetések ellenében 10-65 évig terjedő időre 4 $\frac{1}{2}$ % alap kamattal. Magasabb kamatu előző kölcsönök konvertáltak. Minden kölcsön a leggyorsabban ren.lesen 2 hét alatt készpénzben folyósítatik.

Leszámítól 6 hónapi lejáratig terjedő bel- és külföldi váltókat, utalványokat és adósleveleket.

Elfogad betéteket könyvecskére, vagy folyószámlára és azokat felmondás nélkül fizeti vissza.

Eiőieget ad értékpapirokra és betárolt árukra.

Folyószámla hitelt nyújt betáblázásra és más birtosítékra.

Vásárol és elad értékpapirokat külföldi pénzetket; bevált szelvényeket és kisorsolt értékpapirokat, teljesít tőzsei megbízásokat és átutalásokat; kiállít utalványokat és hitelleveleket bel- és külföldre.

Képviselet a legrégibb és legnagyobb biztosító intézetet a Trieszti általános biztosító társaságot (Assicurazioni Generali) és eszközöl tüz, üveg és jégkár, valamint betörés elleni, végre élet és baleset elleni biztosításokat a legolcsóbb díjak mellett.

„VASÁR NAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik: Tóthfalusi József ref. lelkész és Paál Gusztáv ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona. Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést észszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetések is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legújabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egys. erü és pompás diszkötésben, ifjusági könyvek, folyóiratok s tb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 finom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tinta, itató papír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható czikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE ≡
MAROS-VÁSÁRHELY SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorssajtóval,
két amerikai gyorssajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.